

187

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 września 1975 r.

w sprawie wyrównywania dochodów rad narodowych w związku z niektórymi ulgami w podatku gruntowym.

Na podstawie art. 74 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa zasady wyrównywania niedoborów dochodów rad narodowych powstałych w wyniku realizacji ulg w podatku gruntowym udzielonych podatnikom z tytułu:

- 1) nakładów inwestycyjno-remontowych w gospodarstwach rolnych,
- 2) kontraktacji zbóż (pozostałości ulg nie zrealizowanych w latach ubiegłych).

§ 2. Podstawą wyrównania dochodów rad narodowych jest zestawienie sporządzone przez terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, ustalające kwotę zrealizowanych ulg. Zestawienie to przesyła się właściwemu terenowemu organowi administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 3. Zestawienie ustalające kwotę zrealizowanych ulg sporządza się każdego roku w odstępach kwartalnych, z tym że w IV kwartał'e w odstępach miesięcznych. Zestawienie za miesiąc grudzień powinno być sporządzone po

zakończeniu roku budżetowego w okresie przejściowym dla operacji na budżetowych rachunkach bankowych.

§ 4. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego sprawdza prawidłowość sporządzonego zestawienia, ustala podział kwoty podlegającej wyrównaniu między budżety rad narodowych stopnia podstawowego i wojewódzkiego oraz wystawia polecenia przelewów na rzecz rachunków podstawowych poszczególnych budżetów w ciężar własnego rachunku wydatków budżetu centralnego (dotacja wyrównawcza). Przelewy te realizuje właściwy oddział Narodowego Banku Polskiego.

§ 5. Środki otrzymane z tytułu wyrównania dochodów księguje się jako dotację wyrównawczą z budżetu centralnego, nie dokonując zmian w planowanych w budżecie kwotach dochodów własnych i środków wyrównawczych.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 27 grudnia 1972 r. w sprawie wyrównywania dochodów rad narodowych w związku z niektórymi ulgami w podatku gruntowym (Monitor Polski z 1973 r. Nr 2, poz. 14).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

188

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 10 września 1975 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie organizacji i zakresu działania państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt.

Na podstawie art. 3 ust. 2 i art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. Nr 41, poz. 297) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 16 lipca 1966 r. w sprawie organizacji i zakresu działania państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt (Monitor Polski Nr 39, poz. 196) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 wyrazy „powiatowych i miejskich” zastępuje się wyrazem „wojewódzkich”;
- 2) § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Obszarem działania PZLZ jest rejon ustalony przez wojewodę (prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego).”;
- 3) w § 3:
 - a) w pkt 1 wyrazy „weterynaryjnej profilaktyki ogólnej” zastępuje się wyrazami „prewencji i profilaktyki weterynaryjnej”;
 - b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) wykonywanie opieki weterynaryjnej nad zwierzętami gospodarskimi w uspołecznionych jed-

nostkach gospodarki rolnej oraz zespołach rolników indywidualnych”;

c) w pkt 7 wyraz „powiatowego” zastępuje się wyrazem „wojewódzkiego”;

d) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) współpraca z terenowymi organami administracji państwowej stopnia podstawowego oraz z gminną służbą rolną w zakresie ochrony zdrowia zwierząt”;

4) w § 5:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zaszeregowania PZLZ do jednego z typów określonych w ust. 1 dokonuje dyrektor wojewódzkiego zakładu weterynarii.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. PZLZ wyznaczone przez dyrektorów wojewódzkich zakładów weterynarii mogą sprawować opiekę weterynaryjną wyłącznie nad zwierzętami gospodarskimi w określonych uspołecznionych jednostkach gospodarki rolnej (PZLZ zakładowe).”;

5) § 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„§ 6. W każdym województwie należy wyznaczyć lecznice (przychodnie specjalistyczne) wykonujące na obszarze kilku rejonów PZLZ, niezależnie od zadań określonych w § 3, dodatkowe zadania polegające na:

- 1) instruowaniu i podnoszeniu poziomu zawodowego personelu PZLZ, szkoleniu stażystów oraz prowadzeniu praktyk wakacyjnych dla studentów wydziałów weterynaryjnych akademii rolniczych i uczniów techników weterynaryjnych,
- 2) prowadzeniu leczenia stacjonarnego zwierząt, które nie mogą być leczone stacjonarnie w innych PZLZ,
- 3) wykonywaniu specjalistycznych czynności profilaktycznych oraz zabiegów i operacji,

4) udzielaniu pomocy weterynaryjnej w nagłych wypadkach w ramach dyżurów.

§ 7. Spośród lecznic, o których mowa w § 6, należy wyznaczyć wojewódzką lecznicę specjalistyczną, do której zadań będzie dodatkowo należeć popularyzowanie postępowych metod lecznictwa weterynaryjnego i prowadzenie klinicznych badań jakości weterynaryjnych środków farmaceutycznych.”;

6) skreśla się § 8.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1975 r.

Minister Rolnictwa: w z. E. Mazurkiewicz

189

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU ORAZ KOMUNIKACJI

z dnia 25 września 1975 r.

w sprawie norm ubytków naturalnych spirytusu przy przewozie i wyładunku w transporcie kolejowym i drogowym.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 7 ust. 5 pkt 1 zarządzenia nr 13 Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1975 r. w sprawie właściwości, zasad i trybu ustalania norm ubytków naturalnych oraz kontroli ich stosowania (Monitor Polski Nr 5, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przy przewozie przesyłek spirytusu w transporcie kolejowym i drogowym naturalny ubytek spirytusu za każdy dzień przewozu, licząc od dnia przyjęcia przesyłki do przewozu do dnia przyjęcia przesyłki spirytusu w miejscu odbioru, nie może przekroczyć:

- 1) dla przesyłek w cysternach kolejowych — 0,01%,
- 2) dla przesyłek w innych naczyniach, z wyjątkiem cystern samochodowych — 0,04%

ilości spirytusu wysłanego zgodnie z dokumentem przewozu.

2. Przy każdorazowym przelewie spirytusu w czasie transportu naturalny ubytek spirytusu nie może przekraczać 0,15% ilości spirytusu przelanego w czasie tego przewozu.

3. Przy ustalaniu liczby dni przewozu przesyłki spirytusu dzień przyjęcia przesyłki do przewozu i dzień przyjęcia przesyłki w miejscu odbioru liczy się za jeden dzień.

4. Jeżeli w czasie przewozu spirytus zostanie przelany z cystern do innych naczyń lub z innych naczyń do cystern, przy ustalaniu liczby dni przewozu w każdym z tych dwóch rodzajów naczyń pierwszy i ostatni dzień przewozu w tym samym rodzaju naczyń liczy się za jeden dzień.

§ 2. 1. Przy wyładunku (przyjęciu) przesyłki w transporcie oraz przy ustalaniu wielkości przesyłki sposobem

wagowym naturalny ubytek spirytusu nie może przekraczać 0,10% ilości wysłanego spirytusu określonej w dokumencie przewozu oraz 0,05% ilości przyjętego spirytusu określonej w protokole przyjęcia.

2. Przy wyładunku (przyjęciu) przesyłki spirytusu w transporcie oraz przy ustalaniu wielkości przesyłki sposobem objętościowym naturalny ubytek spirytusu nie może przekraczać:

- 1) 0,25% — dla przesyłek w cysternach kolejowych,
- 2) 0,35% — dla przesyłek w innych naczyniach,

jeżeli pomiar objętości dokonany jest w miernikach odbiorcy, po opróżnieniu cysterny lub innych naczyń,

- 3) 0,10% — dla przesyłek w cysternach samochodowych, jeżeli pomiar objętości dokonywany jest w zalegalizowanej cysternie, w której spirytus był transportowany.

3. Dopuszczalne normy naturalnego ubytku spirytusu, o których mowa w ust. 2 pkt 1—3, przysługują nadawcy przesyłki i powinny być obliczane od ilości wysłanego spirytusu określonej w dokumencie przewozu, a ponadto norma, o której mowa w ust. 2 pkt 3, przysługuje także odbiorcy przesyłki i powinna być obliczana od ilości przyjętego spirytusu określonej w protokole przyjęcia.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 listopada 1962 r. w sprawie ustalenia norm ubytków naturalnych spirytusu przy przewozie i wyładunku w transporcie kolejowym i drogowym (Monitor Polski Nr 84, poz. 397).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: E. Kołodziej
Minister Komunikacji: M. Zajfryd